DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/737

z dnia 27 maja 2020 r.

w sprawie stosowania art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE do zamówień udzielanych w celu prowadzenia działalności związanej ze świadczeniem niektórych usług pocztowych w Danii

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 3335)

(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE ([1]), w szczególności jej art. 35 ust. 3,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego ds. Zamówień Publicznych,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. **FAKTY**

1) W dniu 19 grudnia 2019 r. Dania („wnioskodawca") złożyła za pośrednictwem poczty elektronicznej wniosek do Komisji na podstawie art. 35 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE („wniosek"). Wniosek spełnia warunki określone w art. 1 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1804 ([2]).

2) Wniosek dotyczy niektórych usług pocztowych w Danii. Usługi, których dotyczy wniosek, są opisane we wniosku w następujący sposób:

   a) krajowe usługi doręczania paczek od klientów biznesowych do klientów indywidualnych (B2C) – doręczanie paczek standardowych od klientów biznesowych z umowami dostawy w Danii do klientów indywidualnych („od drzwi do drzwi" lub do punktu odbioru w Danii);

   b) międzynarodowe usługi doręczania paczek od klientów biznesowych do klientów indywidualnych (B2C):

      — doręczanie paczek standardowych od klientów biznesowych z umowami dostawy w Danii do klientów indywidualnych znajdujących się poza Danią („od drzwi do drzwi" lub do punktu odbioru paczek),

      — doręczanie paczek standardowych od zagranicznych klientów biznesowych do duńskich klientów indywidualnych („od drzwi do drzwi" lub do punktu odbioru w Danii).

3) Wniosek złożył w imieniu Danii Duński Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów („DCAA") – niezależna jednostka duńskiego Ministerstwa Przemysłu, Gospodarki i Finansów. Inicjatorem wniosku był PostNord ([3]), jedyny podmiot działający w sektorze usług pocztowych w Danii, podlegający przepisom dotyczącym zamówień publicznych.

([1]) Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.

([2]) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1804 z dnia 10 października 2016 r. dotycząca szczegółowych zasad stosowania art. 34 i 35 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 275 z 12.10.2016, s. 39).

([3]) PostNord AB to nazwa spółki holdingowej, w której skład wchodzą dwa połączone przedsiębiorstwa pocztowe Posten AB oraz Post Danmark, które formalnie połączyły się dnia 24 czerwca 2009 r. Post Danmark jest spółką zależną PostNord, która ma siedzibę i działa w Danii.

4) We wniosku przedstawiono uzasadnione i poparte dowodami stanowisko DCAA. DCAA, który jest organem właściwym dla przedmiotowych rodzajów działalności, dokładnie przeanalizował warunki stosowania art. 34 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE w odniesieniu do przedmiotowych rodzajów działalności, zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 tej dyrektywy. Stanowisko DCAA opierało się na ankiecie przeprowadzonej wśród rzeczywistych uczestników rynku oraz potencjalnych konkurentów na duńskich rynkach krajowych i międzynarodowych usług doręczania paczek standardowych od klientów biznesowych do klientów indywidualnych.

5) W dniu 3 lutego 2020 r. Komisja zwróciła się do wnioskodawcy o udzielenie dodatkowych informacji. Odpowiedź wnioskodawcy wpłynęła w dniu 10 lutego 2020 r. W dniu 16 marca 2020 r. wnioskodawca przedłożył dalsze informacje na temat stanu konkurencji na rynku międzynarodowych usług doręczania paczek B2C.

6) Zgodnie z pkt 1 lit. a) załącznika IV do dyrektywy 2014/25/UE akty wykonawcze, o których mowa w art. 35 tej dyrektywy, muszą być przyjęte w terminie 90 dni roboczych, jeżeli zakłada się swobodny dostęp do danego rynku na podstawie art. 34 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2014/25/UE. Zgodnie z pkt 1 akapit trzeci załącznika IV do dyrektywy 2014/25/UE bieg terminu na przyjęcie aktów wykonawczych rozpoczyna się pierwszego dnia roboczego następującego po dacie otrzymania przez Komisję wniosku, o którym mowa w art. 35 ust. 1 powyższej dyrektywy, lub – jeżeli informacje przekazywane wraz z wnioskiem są niepełne – w dniu roboczym następującym po otrzymaniu pełnych informacji. Początkowo ustalony termin upływa zatem w dniu 11 maja 2020 r. ([4]). Po uzgodnieniu z wnioskodawcą Komisja przedłużyła ten termin do dnia 29 maja 2020 r.

2. **RAMY PRAWNE**

7) Dyrektywa 2014/25/UE ma zastosowanie do udzielania zamówień w celu prowadzenia działalności związanej z usługami pocztowymi, chyba że działalność ta jest wyłączona na podstawie art. 34 tej dyrektywy.

8) Na podstawie dyrektywy 2014/25/UE zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia jednego z rodzajów działalności, do których ma zastosowanie dyrektywa 2014/25/UE, nie podlegają tej dyrektywie, jeżeli w państwie członkowskim, w którym ta działalność jest wykonywana, bezpośrednio podlega ona konkurencji na rynkach, do których dostęp jest nieograniczony. Bezpośrednie podleganie konkurencji ocenia się na podstawie obiektywnych kryteriów, które mogą obejmować cechy danych produktów lub usług, istnienie alternatywnych produktów lub usług uznanych za substytucyjne po stronie podaży lub popytu, ceny oraz obecność większej liczby dostawców danych produktów lub usług niż jeden.

3. **OCENA**

3.1. **Nieograniczony dostęp do rynku**

9) Dostęp do rynku uznaje się za nieograniczony, jeżeli dane państwo członkowskie wdrożyło i stosuje odpowiednie przepisy Unii otwierające dany sektor lub jego część na konkurencję. Właściwe akty prawne są wymienione w załączniku III do dyrektywy 2014/25/UE, w którym w przypadku usług pocztowych uwzględniono dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([5]).

10) Jak potwierdził wnioskodawca ([6]) i jak ustalono na podstawie informacji dostępnych dla Komisji, Dania dokonała transpozycji ([7]) dyrektywy 97/67/WE i ją stosuje. W rezultacie dostęp do przedmiotowego rynku uznaje się za nieograniczony zgodnie z art. 34 ust. 3 dyrektywy 2014/25/UE.

3.2. **Bezpośrednie podleganie konkurencji**

11) Oceny, czy działalność bezpośrednio podlega konkurencji, należy dokonać na podstawie różnych wskaźników, z których żaden nie jest sam w sobie decydujący. W odniesieniu do rynków objętych niniejszą decyzją jednym z kryteriów, które należy uwzględnić, jest udział w rynku najważniejszych podmiotów działających na danym rynku. Jako że warunki różnią się w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działalności, których dotyczy wniosek, analiza sytuacji konkurencyjnej powinna uwzględniać różnice pomiędzy poszczególnymi rynkami.

([4]) Dz.U. C 64 z 27.2.2020, s. 55.
([5]) Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14).
([6]) Zob. sekcja 4.1 wniosku i dodatek 1 do wniosku.
([7]) Krajowy akt prawny transponujący: Prawo pocztowe (Lovbekendtgorelse 2017-08-30, nr. 1040 Postlov).

12) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stosowania reguł konkurencji i innych obszarów prawa Unii. W szczególności kryteria i metodyka wykorzystane w ocenie bezpośredniego podlegania konkurencji prowadzonej na podstawie art. 34 dyrektywy 2014/25/UE nie zawsze są identyczne z tymi stosowanymi do celów oceny dokonywanej na podstawie art. 101 lub 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([8]), co potwierdził Sąd ([9]).

13) Celem niniejszej decyzji jest ustalenie, czy rodzaje działalności, których dotyczy wniosek, podlegają konkurencji na rynkach, do których dostęp jest nieograniczony w rozumieniu art. 34 dyrektywy 2014/25/UE, w takim stopniu, że zapewnione zostanie – również w przypadku zwolnienia z obowiązku stosowania szczegółowych przepisów dotyczących zamówień określonych w dyrektywie 2014/25/UE – przejrzyste i niedyskryminacyjne udzielanie zamówień związanych z prowadzeniem rodzajów działalności objętych wnioskiem na podstawie kryteriów umożliwiających nabywcom znalezienie rozwiązania, które w ujęciu ogólnym jest najbardziej korzystne ekonomicznie.

14) W tym kontekście należy wspomnieć, że na rynkach objętych niniejszą decyzją nie wszyscy uczestnicy rynku podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych. Na rynkach będących przedmiotem wniosku jedynie PostNord jest podmiotem zamawiającym w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, a zatem podlega przepisom dotyczącym zamówień publicznych. Przedsiębiorstwa niepodlegające tym przepisom, działając na tych rynkach miałyby zwykle możliwość wywierania presji konkurencyjnej na tych uczestników rynku, którzy podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych.

3.3. **Określenie właściwego rynku produktowego**

15) W swoich wcześniejszych decyzjach ([10]) Komisja stała na stanowisku, że rynek usług doręczania paczek można podzielić na rynek ekspresowych i standardowych (zwanych także „odroczonymi") usług doręczania paczek. Podział ten uwzględnia fakt, że usługi ekspresowe są szybsze i bardziej wiarygodne niż usługi standardowe, że każda z tych usług wymaga odmiennej infrastruktury oraz że usługi ekspresowe posiadają dodatkowe cechy usługi o wartości dodanej, takie jak usługi śledzenia i namierzania, oraz są zazwyczaj droższe.

16) W swojej poprzedniej decyzji ([11]) Komisja dokonała też rozróżnienia między krajowymi a międzynarodowymi usługami doręczania paczek. Komisja stwierdziła, że krajowe usługi doręczania paczek są świadczone przez przedsiębiorstwa działające w ramach krajowych sieci dystrybucyjnych, natomiast międzynarodowe usługi doręczania polegają na odbieraniu paczek, które mają zostać przetransportowane i doręczone za granicą, i są świadczone przez przedsiębiorstwa mające dostęp do sieci znajdujących się w państwach przeznaczenia.

17) W swoich wcześniejszych decyzjach Komisja stała na stanowisku, że usługi doręczania paczek standardowych na rzecz klientów indywidualnych (C2X, tj. C2C i C2B) oraz klientów biznesowych (B2X, tj. B2B i B2C) stanowią odrębne rynki produktowe. Świadczenie usług na rzecz klientów indywidualnych (C2X) oraz świadczenie usług na rzecz klientów biznesowych (B2X) wymaga innej infrastruktury (a w szczególności sieci placówek pocztowych dostępnych dla prywatnych klientów indywidualnych) ([12]).

([8]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw") (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

([9]) Wyrok z dnia 27 kwietnia 2016 r., Österreichische Post AG przeciwko Komisji, T-463/14, EU:T:2016:243, pkt 28.

([10]) Decyzja wykonawcza Komisji 2013/154/UE z dnia 22 marca 2013 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym na Węgrzech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 86 z 26.3.2013, s. 22); M.5152 z dnia 21 kwietnia 2009 r. — Posten AB/Post Danmark A/S; M.6570 – UPS/TNT Express z dnia 30 stycznia 2013 r. oraz M.7630 – FedEx/TNT Express z dnia 8 stycznia 2016 r.

([11]) Zob. M.5152 – Posten AB/Post Danmark A/S z dnia 21 kwietnia 2009 r., pkt 54–57; sprawa M 6570 – UPS/TNT z dnia 30 stycznia 2013 r., pkt 165–182; sprawa M.7630 – FedEx/TNT z dnia 8 stycznia 2016 r., pkt 81–89. Zob. też decyzja Komisja 2009/46/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym w Szwecji z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 19 z 23.1.2009, s. 50) oraz decyzja wykonawcza Komisji 2013/154/UE z dnia 22 marca 2013 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym na Węgrzech z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 86 z 26.3.2013, s. 22).

([12]) Zob. COMP/M.5152 – Posten AB/Post Danmark A/S, z dnia 21 kwietnia 2009 r., pkt 60; Sprawa AT. 35.141 Deutsche Post AG, pkt 29; decyzja Komisji 2007/564/WE z dnia 6 sierpnia 2007 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym w Finlandii, z wyłączeniem Wysp Alandzkich, ze stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. L 215 z 18.8.2007, s. 21); decyzja 2009/46/WE i decyzja Komisji 2010/142/UE z dnia 3 marca 2010 r. wyłączająca niektóre usługi w sektorze pocztowym w Austrii z zakresu stosowania dyrektywy 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 56 z 6.3.2010, s. 8).

18) Ponadto w swoich wcześniejszych decyzjach Komisja utrzymywała, że usługi doręczania B2B i B2C nie są substytucyjne. Usługi doręczania B2C wymagają po stronie podażowej gęstszej sieci, aby docierać do prywatnych odbiorców, w odróżnieniu od odbiorców biznesowych, którzy są często zlokalizowani w zagęszczonych zgrupowaniach. W związku z tym odległość między odbiorcami biznesowymi jest krótsza niż odległość między klientami indywidualnymi. Konsekwencje pod względem zasięgu i kosztów sieci mogą być bardzo duże, co powoduje zatem rozróżnienie rynków usług doręczania paczek B2B i B2C ([13]).

19) Określenie przez wnioskodawcę rynku produktowego jest zgodne z wcześniejszą praktyką Komisji.

20) Na podstawie motywów 15–19, na potrzeby oceny w ramach niniejszej decyzji i nie naruszając prawa w zakresie konkurencji, można uznać, że właściwymi rynkami produktowymi są:

a) rynek krajowych usług doręczania paczek standardowych B2C;

b) rynek międzynarodowych usług doręczania paczek standardowych B2C.

3.4. **Określenie właściwego rynku geograficznego**

21) W swojej dotychczasowej praktyce ([14]) Komisja stała na stanowisku, że rynki usług doręczania paczek B2C, bez względu na podział na krajowe i międzynarodowe usługi doręczania, są rynkami o zasięgu krajowym. Stanowisko wnioskodawcy jest zbieżne z praktyką Komisji.

22) Ponieważ nic nie wskazuje na to, aby rynek geograficzny miał odmienny zasięg, do celów oceny w ramach niniejszej decyzji i nie naruszając prawa w zakresie konkurencji, Komisja uznaje, że geograficzny zakres krajowych i międzynarodowych usług doręczania paczek B2C obejmuje terytorium Danii.

3.5. **Analiza rynku – krajowe usługi doręczania paczek B2C**

23) Komisja zwraca uwagę, że podobnie jak w przypadku większości państw członkowskich, rynek duński odnotował w ostatnich latach znaczny wzrost liczby doręczanych paczek, głównie pod wpływem handlu elektronicznego. Zgodnie z dostępnymi informacjami udział PostNord w rynku spadł między 2016 r. a 2018 r. […] ([15]), z […] % w ujęciu wartościowym i […] % w ujęciu ilościowym, do […] % w ujęciu wartościowym ([16]) i […] % w ujęciu ilościowym ([17]).

24) Podczas gdy udziały PostNord w rynku zmniejszyły się w analizowanym okresie, udziały konkurentów […] w rynku zwiększyły się […] w tym okresie. Między rokiem 2016 a rokiem 2018 udziały konkurenta […] w rynku, […], zwiększyły się z […] % do […] % w ujęciu wartościowym oraz z […] % do […] % w ujęciu ilościowym ([18]). Podobnie, w tym samym okresie udziały […] w rynku zwiększyły się z […] % do […] % w ujęciu wartościowym oraz z […] % do […] % w ujęciu ilościowym ([19]). […]. Wobec powyższego można uznać, że ci konkurenci (tj. […]) byliby w stanie wywierać na PostNord znaczną presję konkurencyjną. W tym kontekście należy zauważyć też, że […] zdołał zwiększyć swój rynek […] w dość krótkim czasie, co wskazuje na to, że […] wywiera istotną ograniczającą presję konkurencyjną na PostNord.

25) Ponadto Komisja zauważa, że w ciągu ostatnich pięciu lat na rynek weszły nowe podmioty: DAO365 i Burd Delivery ([20]), a w ciągu ostatnich trzech lat – […].

26) Na potrzeby niniejszej decyzji i nie naruszając prawa w zakresie konkurencji należy uznać, że czynniki opisane w motywach 23, 24 i 25, świadczą o tym, że ten rodzaj działalności podlega w Danii konkurencji. W związku z tym, ponieważ zostały spełnione warunki określone w art. 34 dyrektywy 2014/25/UE, należy stwierdzić, że dyrektywy 2014/25/UE nie należy stosować do zamówień, które mają na celu umożliwienie prowadzenia takiej działalności w Danii.

([13]) Zob. COMP/M.5152 – Posten AB/Post Danmark A/S z dnia 21 kwietnia 2009 r., pkt 61 i 62.
([14]) Sprawa COMP/M.5152 – Posten AB/Post Danmark A/S z dnia 21 kwietnia 2009 r., pkt 64–74.
([15]) […] – informacje poufne.
([16]) Zob. wniosek, s. 11, tabela 5.
([17]) Zob. wniosek, s. 11, tabela 6.
([18]) Zob. wniosek, s. 11, tabele 5 i 6.
([19]) Zob. wniosek, s. 11, tabele 5 i 6.
([20]) Zob. wniosek, s. 16, pkt 5.3.1.

3.6. **Analiza rynku – międzynarodowe usługi doręczania paczek B2C**

27) Komisja zwraca uwagę, że podobnie jak w przypadku rynku krajowych usług doręczania paczek B2C, na rynku międzynarodowych usług doręczania paczek B2C odnotowano w ostatnich latach znaczny wzrost. Jednak, w przeciwieństwie do zmian sytuacji konkurencyjnej na rynku krajowych usług doręczania paczek B2C, udział PostNord w rynku międzynarodowych usług doręczania paczek B2C pozostaje w ostatnich trzech latach stosunkowo stabilny, zarówno w ujęciu wartościowym ([21]) ([…] % w 2016 r., […] % w 2017 r. oraz […] % w 2018 r.), jak i w ujęciu ilościowym ([22]) ([…] % w 2016 r., […] % w 2017 r. oraz […] % w 2018 r.) ([23]).

28) Jednocześnie łączny udział w rynku […] w ujęciu wartościowym oraz […] w ujęciu ilościowym. Przy tych poziomach nie można stwierdzić, że ci konkurenci byliby w stanie wywierać na PostNord znaczną presję konkurencyjną, ani że sytuacja na rynku może się wkrótce zmienić wobec stosunkowo stabilnych udziałów PostNord w rynku w analizowanym okresie.

29) Wnioskodawca twierdzi, że znaczny udział w rynku międzynarodowych usług doręczania paczek B2C mają […]. Zgodnie z wnioskiem ([24]) wydaje się, że […].

30) Jednak nawet przy ostrożnym podejściu […] udział PostNord w rynku w ujęciu ilościowym nadal wynosi […]. Jako że […], jest mało prawdopodobne, aby sytuacja konkurencyjna zmieniała się w bliskiej przyszłości.

31) Wnioskodawca wskazuje ([25]), że […]. Sugeruje też, że biorąc pod uwagę rosnący rynek handlu elektronicznego w Danii i w Europie, przewiduje się wzrost popytu na międzynarodowe usługi doręczania paczek B2C. Wreszcie wnioskodawca poinformował Komisję w dniu 16 marca 2020 r., że PostNord wskazał dodatkowych dostawców międzynarodowych usług doręczania paczek B2C.

32) Wnioskodawca wyjaśnił jednak, że zgodnie z informacjami przekazanymi przez PostNord niektóre z tych podmiotów (tj. Prime Cargo, Blue Water, Scan Logistics, GTX Logistics i Link Logistics) same nie świadczą bezpośrednio usług dostarczania paczek, lecz oferują rozwiązania logistyczne, obejmujące sprzedaż usług dostarczania paczek świadczonych przez dystrybutorów paczek, np. PostNord. Dodatkowo wydaje się, że niektóre inne podmioty (tj. United Broker, Shipmondo oraz pakke.dk) oferują „usługi konsolidacji", tj. rozwiązania i platformy informatyczne. Wnioskodawca przyznał też, że rynek duński ma ograniczony zasięg pod względem wielkości, co może skutkować ograniczeniem liczby dostawców usług doręczania paczek.

33) Komisja zwraca uwagę, że w 2019 r. na rynek międzynarodowych paczek B2C wszedł nowy konkurent – DAO 365, jednak nie są jeszcze dostępne dane dotyczące jego wyników na tym rynku. Choć przedsiębiorstwa, np. te wskazane w motywie 32 powyżej, mogą wywierać na PostNord pewną ograniczającą presję konkurencyjną, nawet jeśli same nie świadczą międzynarodowych usług dostarczania paczek B2C, informacje przekazane przez wnioskodawcę nie pozwalają stwierdzić, że tak jest. Szczególna niepewność dotyczy rozmiaru takiej potencjalnej ograniczającej presji konkurencyjnej, ponieważ jak wykazano w motywie 27 powyżej, ilościowy i wartościowy udział PostNord w rynku w analizowanym okresie pozostaje stabilny.

34) Biorąc pod uwagę czynniki omówione w motywach 27–33, nie można stwierdzić, że międzynarodowe usługi dostarczania paczek B2C bezpośrednio podlegają konkurencji w Danii. W związku z tym dyrektywa 2014/25/UE nadal powinna mieć zastosowanie do zamówień mających na celu umożliwienie prowadzenia tych rodzajów działalności w Danii.

4. **WNIOSKI**

35) Niniejsza decyzja została podjęta w oparciu o stan prawny i faktyczny w okresie od grudnia 2019 r. do marca 2020 r., ustalony na podstawie informacji przedłożonych przez wnioskodawcę oraz informacji publicznie dostępnych ([26]). Decyzja ta może zostać zmieniona, jeżeli zajdą istotne zmiany stanu prawnego lub faktycznego, które spowodują, iż warunki stosowania art. 34 dyrektywy 2014/25/UE przestaną być spełniane.

([21]) Zob. wniosek, s. 12, tabela 7.
([22]) Zob. wniosek, s. 12, tabela 8.
([23]) Zob. wniosek, s. 21, wykres pierwszy.
([24]) Zob. wniosek, s. 13, pkt 2 i 3.
([25]) Zob. odpowiedź wnioskodawcy z dnia 10 lutego 2020 r. na wezwanie Komisji do udzielenia informacji z dnia 3 lutego 2020 r., s. 2.
([26]) Zob. opracowanie „Development of Cross-border E-commerce through Parcel Delivery" sporządzone dla Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP przez WIK Consult, luty 2019 r.; sprawozdanie PostNord „Annual and Sustainability Report" za 2018 r.; opracowanie „Main Developments in the Postal Sector (2013–2016)" sporządzone dla Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP przez Copenhagen Economics, lipiec 2018 r.

36) Ponieważ usługi związane z międzynarodowymi usługami dostarczania paczek B2C powinny w dalszym ciągu podlegać dyrektywie 2014/25/UE, należy przypomnieć, że umowy w sprawie zamówień publicznych obejmujące kilka rodzajów działalności należy traktować zgodnie z art. 6 wspomnianej dyrektywy. Oznacza to, że kiedy podmiot zamawiający udziela zamówień „mieszanych", tzn. zamówień służących do prowadzenia zarówno działalności objętej wyłączeniem ze stosowania dyrektywy 2014/25/UE, jak i działalności nieobjętej wyłączeniem, należy uwzględnić rodzaje działalności, których dane zamówienie zasadniczo dotyczy. W przypadku takich zamówień mieszanych, jeżeli celem jest zasadniczo wsparcie rodzajów działalności, które nie zostały objęte wyłączeniem, należy stosować przepisy dyrektywy 2014/25/UE. Jeżeli określenie rodzaju działalności, którego zamówienie ma zasadniczo dotyczyć, nie jest obiektywnie możliwe, zamówienia udziela się zgodnie z zasadami określonymi w art. 6 ust. 3 dyrektywy 2014/25/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dyrektywa 2014/25/UE nie ma zastosowania do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia działalności w zakresie krajowych usług dostarczania paczek standardowych od klientów biznesowych do klientów indywidualnych (B2C) na terytorium Danii.

Artykuł 2

Dyrektywa 2014/25/UE w dalszym ciągu ma zastosowanie do zamówień udzielanych przez podmioty zamawiające, mających na celu umożliwienie prowadzenia działalności w zakresie międzynarodowych usług dostarczania paczek standardowych B2C na terytorium Danii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Thierry BRETON
Członek Komisji